11/02/2020

ΠΕΘ: Ερωτήματα προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κ. Ιερώνυμο

/ Επικαιρότητα

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ εξέδωσε η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ (ΠΕΘ) υπό τον τίτλο "Ερωτήματα προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κ. Ιερώνυμο", το οποίο μπορείτε να διαβάσετε αναλυτικά παρακάτω:

“Με μεγάλη θλίψη, ακούμε, επισήμως και δημοσίως λεχθείσες αναφορές υψηλά ιστάμενων προσώπων της Εκκλησιαστικής Διοίκησης της Εκκλησίας μας περί των εκκλησιαστικών αντιλήψεων της ορθοδόξου πίστεως αλλά και περί του πολύπαθου μαθήματος των Θρησκευτικών. Στα λεχθέντα αυτά μπορεί κανείς να εστιάσει σε επίμαχα σημεία, τα οποία προκαλούν έντονο προβληματισμό, αν όχι βαθιά ανησυχία, για το τι μέλλει γενέσθαι και πώς σκέπτονται να ενεργήσουν οι καθ΄ ύλην περί των εκκλησιαστικών αρμόδιοι. Η αβεβαιότητα αυτή οδηγεί σε έμμεσα ερωτήματα, στα οποία θα ήταν φρόνιμο η πιστεύουσα ορθόδοξη ελληνική κοινότητα να λάβει απαντήσεις. Η μη ύπαρξη απαντήσεων, οπωσδήποτε, αυξάνει τον προβληματισμό και εγείρει έτι περαιτέρω την ανησυχία και τις αμφιβολίες.

Ειδικότερα:

1) Πρόσφατα, στην επίσημη εκκλησιαστική εκδήλωση προς τιμήν του Αγίου Φωτίου, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος, μεταξύ άλλων, ανέφερε ότι «είμαστε κολλημένοι στο παρελθόν». Τα προκύπτοντα ερωτήματα που αφορούν στη θέση αυτή είναι τα παρακάτω: Το παρελθόν στον χώρο του Ορθόδοξου χριστιανισμού, θεωρείται μια στείρα κατάσταση και όχι μια ουσιαστική βάση προόδου και συνέχειας για το παρόν και το μέλλον; Οι σύγχρονοι Ορθόδοξοι χριστιανοί δεν καλούνται να είναι «ακόλουθοι τοις αγίοις πατράσι», της Αποστολικής παραδόσεως και του διαχρονικά επίκαιρου σωτηρίου μηνύματος του Ευαγγελίου του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού;

Επομένως, η ορθόδοξη παράδοση δεν είναι μουσείο κέρινων ομοιωμάτων, αλλά όντας μετοχή στο σώμα του Χριστού, δείχνει τον δρόμο της πραγματικής προόδου. Αν κάποιοι θεωρούν παρωχημένη αυτή τη μετοχή, ας εκφραστούν ευθαρσώς και δημοσίως, για να γνωρίζει ο πιστός λαός με ποιούς έχουν να κάνουν και πού πρέπει να αναζητήσουν την αλήθεια. Επειδή όμως οι αφιλόχριστοι ποτέ δεν εμφανίζουν το πραγματικό τους πρόσωπο, αλλά φθείρουν ύπουλα την αλήθεια εξαργυρώνοντας τη φθορά, έχουν χρέος οι φιλόχριστοι να αναλάβουν την ευθύνη ομολογίας της Αλήθειας.

2) Στη συνάφεια των θέσεων για το μάθημα των Θρησκευτικών, ο Μακαριώτατος ανέφερε: «Ερωτήθησαν ποτέ οι γονείς τι θέλουν για τα παιδιά τους;». Όμως, η Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων ενημέρωσε, ήδη από τον περασμένο Σεπτέμβριο, τον Μακαριώτατο ότι όντως ρωτήθηκαν οι γονείς μέσα από επιστημονικά έγκυρες και αξιόπιστες εμπειρικές έρευνες και μελέτες που έγιναν για το θέμα αυτό, τα αποτελέσματα μάλιστα, των οποίων ανακοινώθηκαν στο Πανελλήνιο Θεολογικό Συνέδριο (Νοέμβριος 2018). Από αυτές προέκυψε ότι οι γονείς για τα παιδιά τους θέλουν τον ορθόδοξο χριστιανικό προσανατολισμό του μαθήματος των

Θρησκευτικών και την ανάπτυξη της θρησκευτικής τους συνείδησης και ταυτότητας, για τα παιδιά τους, στη βάση του ορθόδοξου χριστιανικού τους βαπτίσματος. Ωστόσο, δεν έχουν αντίρρηση να μαθαίνουν τα παιδιά τους και πληροφορίες για τις μεγάλες θρησκείες, σε ξεχωριστά μαθήματα και κεφάλαια, αλλά αφού, πρωταρχικά, μορφωθούν πλήρως, γνωστικά, εμπειρικά και βιωματικά, ως προς τις αρχές, τις αξίες και το περιεχόμενο της οικείας πίστεώς τους.

3) Ελέχθη, ακόμη, ότι υπάρχει ένας «εμφύλιος» μεταξύ ομάδων, που παλεύουν για τα συμφέροντα τους. Αν γνωρίζει ο Μακαριώτατος κάτι συγκεκριμένο και προπάντων αποδεδειγμένο, οφείλει να βρει έναν τρόπο να το αποκαλύψει, διότι, η λειτουργία αναγνωρισμένων από τον νόμο Σωματείων, με διαδικασίες που εξυπηρετούν συμφέροντα, αποτελεί παράνομη, ανήθικη και αντικοινωνική πράξη, που πρέπει άμεσα να ερευνηθεί και να αντιμετωπιστεί. Διότι, όσο δεν αποκαλύπτονται τα φαινόμενα αυτά και απλώς καταγγέλλονται με ασάφειες, χωρίς στοιχεία, οι αναφορές αυτές μόνον ζημία και όχι ωφέλεια μπορεί να προκαλέσουν, ενώ μπορεί, επίσης, να θεωρηθούν ως συκοφαντικές αναφορές, με τις οποίες σπιλώνονται συλλήβδην πρόσωπα και θεσμοί. Όσο για τον «εμφύλιο» μεταξύ ομάδων που ανέφερε ο Μακαριώτατος, προκύπτει το ερώτημα; Εάν εννοεί ο Μακαριώτατος ότι η μια ομάδα είναι η Ένωσή μας, δεν γνωρίζει άραγε ότι η διένεξη και ο εμφύλιος προέκυψε, όχι από μας, την Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων, αλλά από τότε, που μία άλλη θεολογική ομάδα, εκ των δικών του κόλπων βγαλμένη, επέλεξε να συμπράξει με την πολιτική εξουσία και να επιβάλει στα σχολεία της Ελλάδας μια διαθρησκειακή αγωγή, εξοβελίζοντας την ορθόδοξη αγωγή; Τι ανέμενε λοιπόν ο Μακαριώτατος να κάνει η Ένωση που εκπροσωπεί τη μεγάλη πλειονότητα των Θεολόγων της χώρας; Να μην αντιδράσει, παρά να συμφωνήσει και να επικροτήσει την αλλοτρίωση του σκοπού του περιεχομένου και του προσανατολισμού του μαθήματος των Θρησκευτικών που επέβαλε η ολιγάριθμη ομάδα;

4) Έκπληξη, επίσης, προκαλεί η δημόσια λεχθείσα θέση ότι «δεν έχουμε επιτύχει να πάμε όλοι μαζί να πούμε τι θέλουμε». Θα μπορούσε να απαντήσει κανείς στον Αρχιεπίσκοπο: Μα είναι δυνατόν οι άνθρωποι της Εκκλησίας να μην γνωρίζουν τι θέλουν οι βαπτισμένοι Έλληνες Ορθόδοξοι χριστιανοί να διδάσκονται τα παιδιά τους ως μάθημα Θρησκευτικών στο σχολείο τους; Διότι, αν δεν ξέρουν ή αν κάνουν ότι δεν ξέρουν, τότε όλοι οφείλουμε να κοιταχτούμε πολύ βαθιά στον καθρέφτη της συνείδησεώς μας και να λογαριαστούμε μαζί της. Πάντως οι πλείστοι πιστοί Έλληνες Ορθόδοξοι Χριστιανοί -πλην των Λακεδαιμονίων (ξέρουν καλά ποιοι τους εκπροσωπούν)- αυτό που θέλουν και απαντούν, φυσιολογικά, είναι: Ορθόδοξη χριστιανική διδασκαλία. Είναι δε απορίας άξιο, να έρχεται το Συμβούλιο της Επικρατείας και να αποφασίζει την κατεύθυνση και τον προσανατολισμό της

ορθόδοξης χριστιανικής διδασκαλίας στα σχολεία και να τίθεται υπό ερώτηση, από την πλευρά της Διοίκησης της Εκκλησίας, η οποία θα έπρεπε εκείνη πρώτη να το ζητά και να το απαιτεί ασυζητητί, καθηκόντως και ανυποχωρήτως από το Υπουργείο Παιδείας και τους Θεολόγους συντάκτες των Προγραμμάτων, σύμφωνα και με όσα προβλέπει ο Καταστατικός της Χάρτης. Επιπρόσθετα, δεν μπορούμε να θέλουμε Ορθόδοξο προσανατολισμό στο μάθημα των Θρησκευτικών και, ταυτόχρονα, να θέλουμε και κάτι άλλο, που να αλλοιώνει τα της ορθοδόξου πίστεως και τα προβλεπόμενα για τον ορθόδοξο προσανατολισμό, όπως αυτά καταγράφονται στο Ευαγγέλιο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Από την άλλη πλευρά, η Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων ποτέ δεν θα μπορούσε να αρνηθεί στην Εκκλησία τη συμμετοχή της σε μια αποστολή στο Υπουργείο Παιδείας, με στόχο την επιστημονική διατύπωση μιας τέτοιας πρότασης με ηγέτη τον Μακαριώτατο.

5) Μία ακόμη έκπληξη, μάλιστα μεγάλη, προκαλεί η επίσημη και δημόσια τοποθέτηση ότι «ασκούνται στην Εκκλησία μεγάλες πιέσεις από πρεσβείες». Επί τέτοιων τοποθετήσεων αναρωτιέται κανείς αν θα έπρεπε να γνωρίζει η πιστεύουσα κοινότητα ποιες πρεσβείες ασκούν πιέσεις, με ποια μέσα και με ποια αιτήματα; Επίσης, αν θα έπρεπε η πιστεύουσα κοινότητα να γνωρίζει, πώς επιλέγονται και με ποια κριτήρια οι συναντήσεις με ορισμένες μόνο πρεσβείες και όχι με κάποιες άλλες; Και, τελικώς, αν θα έπρεπε η πιστεύουσα κοινότητα να γνωρίζει ποια είναι τα αιτήματα αυτών των πρεσβειών; Διότι, αν ζητούνται εκπτώσεις ευαγγελικού και υμνογραφικού περιεχομένου και λατρευτικής έκφρασης, τότε δεν θα έπρεπε να το γνωρίζει αυτό η πιστεύουσα κοινότητα (Κληρος και Λαός), αλλά και να γνωρίζει τι ενέργειες προτίθεται να κάνει η Εκκλησία επί των αιτημάτων αυτών; Διότι, όντως, εκπλήσσει η δήλωση του Μακαριωτάτου που δόθηκε ως απάντηση στις Πρεσβείες: «να συζητήσουμε και να δούμε τι μπορεί να γίνει». Δηλαδή, το θέμα είναι συζητήσιμο και υπάρχει κάποια μορφή ετοιμότητας και προθυμίας για τέτοιου είδους εκπτωτικές ενέργειες, ανεξάρτητα από το αν αυτές διαταράσσουν την παράδοση και καταλύουν το δόγμα;

6) Διατυπώθηκε, επίσης, η άποψη ότι «οι Θεολογικές σχολές δεν μπορούν να πουν ελεύθερα τη σκέψη τους». Αν ισχύει αυτό, τι να εννοήσουμε; Ότι οι Θεολογικές σχολές στερούνται την ελευθερία της έκφρασης; Και αν συμβαίνει αυτό, τότε δεν θα έπρεπε, από κάθε σχετικώς αρμόδιον να διερευνηθούν τα αίτια.

7) Έκπληξη, επίσης, αποτελεί το γεγονός ότι, δημόσια εκφράστηκε ο ερωτηματικός προβληματισμός «τι είναι η Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων». Θα πρέπει να γίνει η υπενθύμιση ότι είναι η Ένωση που λειτουργεί 70 χρόνια και συνεχώς καταθέτει επίσημα και τεκμηριωμένα τις θέσεις της για το μάθημα των

Θρησκευτικών και αγωνίζεται υπέρ της ορθοδόξου πίστεως των βαπτισμένων ορθοδόξων μαθητών, χωρίς να παραθεωρεί και το δικαίωμα στην πίστη και στην αμιγή διδασκαλία των ετεροδόξων και αλλοδόξων μαθητών. Είναι η Ένωση, η οποία από ιδρύσεώς της, αριθμεί χιλιάδες μελών Θεολόγων, πολλοί εκ των οποίων ήταν και είναι κληρικοί. Είναι η Ένωση της οποίας οι θέσεις, μετά από αγώνες υπεράσπισης της ορθόδοξης αγωγής στα σχολεία, δικαιώθηκαν, πλειστάκις, από το Συμβούλιο της Επικρατείας και, μάλιστα, κατά τα (2)τελευταία χρόνια με(4) αποφάσεις του (2018 και 2019).

Επί των όσων προαναφέρθηκαν κρίνεται ότι επιβάλλονται απαντήσεις. Δυστυχώς, όμως, διαπιστώνεται ότι οι επί της ουσίας απαντήσεις δημοσίως αποφεύγονται. Γι΄ αυτό κρίνεται ότι επιβάλλονται απαντήσεις στη συνείδηση καθενός. Και από εκεί και πέρα, «έκαστος, εφ’ ώ ετάχθη».

Το ΔΣ της ΠΕΘ